

PHILIP DEPREZ

Una escena de *Maeterlinck*, espectacle de Christoph Marthaler, al Teatre Municipal de Girona.

la tardor, sinó que sol tenir una vida pròpia molt més enllà del festival, amb la qual cosa la rendibilitat social de la inversió queda absolutament garantida.

Aquesta implicació del TA en les arts escèniques de Catalunya s'ha volgut complementar amb el desenvolupament de les infraestructures teatrals de Girona i Salt, i amb l'enfortiment de la creació estrictament local. En aquest sentit, el festival de 2007 té una particular significació, atès que és el primer que ofereix produccions sorgides d'El Canal,

Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona, instal·lat a l'antiga fàbrica Coma Cros. Cal dir, també, que el prestigi i les energies que ha desvetllat TA no només han situat el festival en el circuit de les manifestacions més exigents d'Europa, sinó que han començat a seduir companyies, com Moma Teatre, de València, que pensen i senten que Girona és el marc idoni que cercaven per fer un pas endavant en la seva trajectòria. Tant de bo els surtin imitadors.

Núria Sàbat

Poesia per a tots els públics

Del 19 de setembre al 25 d'octubre de 2007 es va celebrar a Girona el XII Festival de Poesia, organitzat per la Casa de Cultura,

El festival ha destacat enguany per la voluntat de fer arribar la poesia a tots els públics, i ho ha aconseguit gràcies a una programació extensa i diversificada. Així, l'aposta dels organitzadors per dilatar les activitats al llarg de més d'un mes ha permès als assistents gestionar-se millor les avui atapeïdes agendes personals i participar en una gran varietat d'actes.

El tret de sortida del festival va tenir lloc el 19 de setembre amb l'homenatge a Feliu Formosa, recentment guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, concedit per Òmnium Cultural. Formosa és un nom clau en la literatura contemporània i ha conreat diverses disciplines: la poesia, la traducció, la dramaturgia, l'assaig, la direcció escènica i la interpretació. En l'homenatge se'l va poder sentir recitant alguns dels seus poemes, que també van ser llegits pel poeta i crític literari Xulio Ricardo Trigo i l'actriu Coia Valls. L'acte inaugural es va cloure amb l'espectacle *La casa solitària*, amb la veu d'Ester Formosa, filla del poeta, i la música al piano de Maurici Villavechia.

La programació va continuar amb activitats presentades en diversos formats, que es podien repetir d'una setmana per l'altra, de manera que el públic adquirís uns hàbits al llarg de la durada del festival. El dijous era el dia de les lectures poètiques per a infants, activitat que s'ha proposat per primera vegada en aquesta edició i que va incloure la participació de Miquel Desclot i de Pepa Llobet, els quals van acostar aquest gènere als més petits i van constatar que, encara que sembli difícil, la poesia pot atraure molt els nens i nenes i pot fer una funció pedagògica.

Els dimecres es van programar les sessions «Parlem de poesia», espais de xerrada amb els creadors. Al llarg de tres dimecres i per parelles, els poetes Manuel Forcano i Sam Abrams, Quim Español i Rosa M. Font, i Carles Camps Mundó i Antoni Clapés van parlar de l'acte de creació i de la seva experiència en l'exercici de la poesia. L'interès d'aquestes trobades se centrava en la proximitat dels poetes i en l'amenitat de les seves paraules.

Val la pena fer una menció a part del passeig literari que es va dur a terme pel Barri Vell de Girona, amb el títol de «Poetes i ciutat». Organitzat juntament amb la Càtedra Maria Àngels Anglada de la UdG, aquest passeig va reunir una desena d'autors que van llegir els seus poemes just en els llocs que els havien inspirat, i el públic va poder viure de primera mà la transmissió de sensacions dels textos.

El festival es va cloure amb dos espectacles poètics de certa envergadura. El primer va tenir lloc el 16 d'octubre i va reunir a l'escenari les actrius Maite Pla, Anna Carina Ribas i Rosa Vilanova, que van interpretar *Tres dones (un poema per a tres veus)*, de Sylvia Plath. S'hi presentaven tres punts de vista diferents de tres dones que només coincideixen en això: ser dones. D'altra banda, Albert Roig va portar a la Casa de Cultura el seu espectacle *Salvatge cor*, un muntatge de rapsòdia, imatge i so. El resultat va ser una reflexió suggeridora sobre temes candents de la societat actual.

Susanna Cros Bahí

Els Bertrana: 40 anys i un desert

Els premis Bertrana van arribar, l'any 2007, a la seva quarantena edició. Van celebrar-ho amb la festa habitual de lliurament dels premis, amb una exposició commemorativa a la Fontana d'Or i amb un convit extraordinari als antics premiats i a diverses persones implicades en la història del guardó.

Com no podia ser d'altra manera, el ritual de lliurament dels guardons va ser de gala. L'Auditori de Girona va ser l'escenari escollit, per segon any consecutiu, en una cerimònia presentada per la periodista gironina Núria Rikeme. Els Bertrana, però, van tenir un gran absent, ja que el màxim guardó, el de novel·la i que dona nom als premis, va quedar desert. Un total de 25 obres s'havien presentat en aquesta edició, però cap no va obtenir la unanimitat dels membres del jurat per ser considerada com a millor i aspirar al guardó. Només dues de les obres van merèixer la consideració del jurat, que finalment va decidir no atorgar la distinció a cap de les dues. Tenint en compte l'efemèride que se celebrava, la decisió del jurat dona

encara més credibilitat a aquest premi, que, amb 42.100 euros, és el tercer més ben dotat de la literatura catalana, després del Sant Jordi i del Carlemany.

El portaveu del Bertrana, Xavier Cortadellas, que juntament amb Josep Navarro va pujar a l'escenari de l'Auditori per anunciar la notícia, va voler aclarir que aquest setè desert en la història del premi no es podia interpretar com un mal símptoma per a la salut de la literatura catalana en general, sinó que el criteri responia sobretot a la manca d'unanimitat entre els membres del jurat. Així mateix, va avançar la possibilitat que aquest desert repercutís en l'edició vinent en una millora pel que fa a la quantitat i qualitat de les obres. «El jurat té la nostra confiança i la independència per fer allò que en consciència creu que ha de fer», va dir el president de la Fundació Bertrana, Esteve Vilanova, que es va mostrar convençut que l'any vinent, com cada vegada que en l'edició anterior el premi ha quedat desert,

l'obra guardonada serà d'«una qualitat molt bona».

Pel que fa a la resta de categories, cap més no va quedar deserta. D'aquesta manera, el valencià Ricard Ripoll, format literàriament a França, va rebre el Miquel de Palol de poesia per *Les flors àrtiques*; l'historiador Albert Balcells va guanyar el Carles Rahola per un assaig sobre *Els llocs de memòria catalans*, i Lluís Miret es va endur el Ramon Muntaner de novel·la juvenil per *Les valls dels bandolers*. Pel que fa al premi Lletra de pàgines web se'l va endur Josep Porcar, amb el lloc *Blocs de Lletres* (www.blocsdelleteres.com); el Cerverí de cançó popular va ser per a Eduard Canimas amb el tema *El circ*, i el Cerverí de lletra inèdita va ser per a Frederic Cuscó per *Nocturn de primavera*.

En la cerimònia no hi va faltar ningú, des del president de la Diputació, Enric Vilert, passant pel conseller i exalcalde gironí Joaquim Nadal, fins al matrimoni Pujol, entre moltes altres autoritats. Un dels moments més destacables i emotius de la nit va ser quan el valencià Ricard Ripoll va voler agrair i tenir un record per a Joan Fuster i Eliseu Climent, nom, aquest últim, que va provocar l'ovació del públic en reconeixement a la seva lluita en favor del català al País Valencià.

Laura Portal

